

Procentssystem ville komme til et rigtigere Resultat; troe De, at de 20 eller 40 Regjeringscommisfaires, som skulle træde den kommunale Frihed under Fødder, villigt ville appellere til den dem overordnede Instants? Og hvoraf bestaaer denne? Den bestaaer af Regjeringscommisfaren og Regjeringscommisfairens Venner. Ved Contingentsystemet gjælder det — og det have vi jo hørt af det ærede Medlem, der sidder paa Formandspladsen, — at Alle ere interesserede i, at al Indtægt kommer frem, idet det er klart, at, naar der af en By eller et Sogn skal udredes en vis Sum, s. Ex. 1000 Rd., og Peer eller Poul da vil skjule sin sande Indtægt, det da kommer til at gaae ud over Naboen, som altsaa er interesseret i, at den Andens Indtægt opgives saa usigtigt som muligt. Ved Procentssystemet derimod ere Alle interesserede i at skjule deres sande Indtægt. Der er en Tendents hos de Fleste, ja, jeg tør sige hos Alle, til, naar de kunne det, at be- drage Tolbvesenet for 4 p., og ligeledes vil man ved at indføre Procentssystemet komme til at gjøre Alle til Bedragere. Det nytter ikke at tage 42 Regjeringscommisfaires; man skal forøvrigt have Dndt ved at finde dem første Gang, og naar man har fundet dem første Gang, skal man have end mere Dndt ved at finde dem anden Gang; thi de ville ikke plukke Roser ved denne Forretning; de Folk, der maaskee ere bedst skikede dertil, ville ikke lade sig lokke ved de 4 å 500 Rd., som man byder dem for dette Arbeide, og vilde man gaae frem paa den Maade, at man tager Folk, der ville modtage Bestillingerne for at faae en lille Beskæftigelse, der lønner sig for dem, saa troer jeg, at dette vilde være det Allerhelbigsste. Vi kunne forestille os, hvorledes disse Herrer Regjeringscommisfaires ville blive stillede, naar man feer hen til, hvorledes de tilsvarende Regjeringscommisfaires ere lagte for Had i England, hvor ogsaa Enhver krymper sig for at overtage Bestillingen, og hvorved man dog maa tage Hensyn til, at det ligger i den engelske Nations Charakter at være villig til at

række Haand til Lovenes Gjennemførelse. Man har vel sagt, at disse Commisfaires ville jo kunne, hvad ogsaa den ærede Taler (Brinck-Seibelin) sagde, — jeg kan ikke nægte, at det forundrede mig at høre det af ham, og jeg har derfor skrevet det op — støtte sig til Vigningerne fra 1864. Først gaaer man altsaa hen og reducerer Vigningen fra 1864 og kalder den en quadreret Urimelighed, og, idet man saa vil støtte Regjeringscommisfaijerne og give dem et Holdpunkt, anviser man dem Vigningerne fra 1864. Noget større Modsigelse troer jeg, at man vanskeligt vil finde. — Der er endnu et Punkt, som jeg paa ingen Maade vil paatage mig at forsvare, og som det ogsaa har overraslet mig er fremkommet. Det er, at, medens vor hele kommunale Forsatning dog virkelig gaaer ud paa at hæve Amtsrædene, faae vi nu paa eengang at høre, at man ved Amtsrædets Skjøn er udsat for den største Bilkærlighed. Langt fra at finde nogen Betryggelse i, at en Deel af, hvad der saaledes paalignes den enkelte Commune, skal skee efter Amtsrædenes Skjøn, ansees dette netop nu for at være det mindst Betryggende, medens Regjeringens Skjøn, eller rettere sagt Indenrigsministerens Skjøn, med Hensyn til at træffe Fordelingen mellem Rådskæderne, er udhævet som noget særdeles Helbigt.

Jeg kan altsaa ikke komme til den Overbevisning, at det skulde være rigtigt at forlade Contingentsystemet og arbeide med et heelt nyt Maskineri, som man ikke kjender, og jeg maa gjentage, hvad jeg allerede eengang har sagt, at det er let at paavise enkelte mindre helbige Resultater af det Contingentsystem, der har virket efter Loven af 1864, men at det er umuligt nu at kunne paapege de Uretfærdigheder og Misligheder, der ville vise sig ved Procentssystemet. Jeg skal gjøre opmærksom paa, hvad der efter den mennekelige Natur og efter Forholdenes Natur og tildeels efter Historiens Vidnesbyrd vil kunne indsees. At Procentssystemet er kostbarere, skal jeg ikke tage særligt med i Betragtning — de Beregninger